

317

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 10 listopada 1966 r.

w sprawie określenia granic Słowińskiego Parku Narodowego i ograniczeń obowiązujących na jego terenie oraz w sprawie zarządzania Parkiem.

Na podstawie art. 14 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) oraz § 2 ust. 2, § 4 ust. 2, § 5 ust. 1, § 6 oraz § 7 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 września 1966 r. w sprawie utworzenia Słowińskiego Parku Narodowego (Dz. U. Nr 42, poz. 254) zarządza się, co następuje:

§ 1. Słowiński Park Narodowy, zwany dalej „Parkiem”, obejmuje kompleks jezior Łebsko i Gardno. Granica Parku ma przebieg następujący:

Poczynając od punktu położonego na 184,75 km brzegu Morza Bałtyckiego granica Parku biegnie linią prostą w kierunku południowym do punktu przecięcia się granicy północnej i północno-wschodniej oddziału 2 Nadleśnictwa Państwowego Smoldzino, skąd skręca w kierunku południowo-wschodnim i biegnie wzdłuż granicy lasów państwowych aż do punktu rozwidlenia się obecnego i starego koryta rzeki Łeby, którą w tym punkcie przecina prostopadłe do jej osi, i następnie biegnie w kierunku południowo-zachodnim wzdłuż prawego brzegu tej rzeki, aż do punktu, w którym wpada do niej rów melioracyjny. Od tego punktu granica skręca w kierunku południowo-wschodnim i biegnie wzdłuż zachodniego brzegu rowu melioracyjnego do punktu przecięcia się rowu z drogą polną. W tym punkcie granica załamuje się i biegnie w kierunku południowym i południowo-zachodnim zachodnią stroną wymienionej drogi aż do punktu przecięcia się jej z kanałem wpadającym do jeziora Łebsko w odległości około 500 m na północ od miejscowości Żarnowska, gdzie skręca w kierunku północno-zachodnim i biegnie południowym brzegiem kanału aż do brzegu jeziora Łebsko. W tym punkcie granica skręca w kierunku południowo-zachodnim i biegnie brzegiem jeziora Łebsko aż do punktu, w którym wpada do jeziora Łebski Kanał. Od tego punktu granica skręca w kierunku południowym i biegnie wschodnim brzegiem Łebskiego Kanału do punktu przecięcia się z drogą leśną prowadzącą ze wsi Steknica do wsi Gać, gdzie załamuje się i biegnie w kierunku zachodnim północną stroną tej drogi aż do punktu przecięcia się z wschodnią granicą oddziału 87 Nadleśnictwa Państwowego Łeba, skąd skręca w kierunku południowym i biegnie wzdłuż wschodniej granicy tego oddziału aż do linii oddziałowej między oddziałami 87 i 115 tego nadleśnictwa, dalej skręca i biegnie w kierunku zachodnim wzdłuż tej linii oddziałowej, a następnie południową granicą oddziałów 88, 89, 90, 91, 96 i wschodnią granicą oddziałów 97, 100, 101 oraz południowo-wschodnią granicą oddziałów 103, 104 aż do najbardziej na południe wysuniętego narożnika oddziału 104 Nadleśnictwa Państwowego Łe-

ba. W tym punkcie granica skręca i biegnie w kierunku południowo-zachodnim południowo-wschodnim brzegiem kanału odwadniającego, aż do punktu, w którym kanał ten łączy się z rzeką Łebą. Od tego punktu granica biegnie w kierunku północno-zachodnim lewym brzegiem rzeki Łeby aż do punktu, w którym przecina ona szosę biegnącą ze wsi Gać do wsi Izbica, gdzie granica skręca i biegnie w kierunku południowo-zachodnim wzdłuż północno-zachodniego brzegu szosy do punktu, w którym przecina ją struga bez nazwy. W tym punkcie granica skręca i biegnie w kierunku północno-zachodnim lewym brzegiem strugi aż do jeziora Łebsko, gdzie skręca i biegnie w kierunku południowo-zachodnim wzdłuż brzegu jeziora Łebsko, aż do punktu, w którym droga prowadząca ze wsi Izbica do wsi Kluki styka się z brzegiem jeziora Łebsko. Od tego punktu granica biegnie w kierunku zachodnim północną stroną tej drogi aż do punktu, w którym przecinają się drogi we wsi Kluki, skąd skręca w kierunku północno-zachodnim i biegnie południowo-zachodnią stroną drogi prowadzącej ze wsi Kluki w kierunku wsi Pawełkowice, aż do punktu zetknięcia się drogi z rzeką Pustynką. Od tego punktu granica biegnie w kierunku południowo-zachodnim prawym brzegiem tej rzeki do punktu położonego naprzeciw zetknięcia lewego brzegu rzeki Pustynki z zachodnią granicą 84 oddziału Nadleśnictwa Państwowego Smoldzino. W tym punkcie granica Parku przecina rzekę Pustynkę i biegnie wzdłuż zachodniej granicy oddziałów 84, 82, 83, 81, 78 Nadleśnictwa Państwowego Smoldzino, aż do punktu zetknięcia się jej z drogą polną wychodzącą z oddziału 77 tego nadleśnictwa. Od tego punktu granica skręca w kierunku zachodnim i biegnie południową, a następnie północno-zachodnią granicą oddziału 77 do punktu położonego na wysokości zachodniej granicy oddziału 71 — Nadleśnictwa Państwowego Smoldzino. Dalej granica biegnie w kierunku północnym zachodnią, a następnie północną granicą oddziału 71 Nadleśnictwa Państwowego Smoldzino do punktu zetknięcia się jej z drogą polną prowadzącą w kierunku północno-wschodnim do brzegu jeziora Łebsko, skąd biegnie północno-zachodnią stroną tej drogi w kierunku północno-wschodnim do punktu przecięcia się tej drogi z rowem melioracyjnym przechodzącym w najbliższym sąsiedztwie zachodniego brzegu jeziora Łebsko. Od tego punktu granica biegnie w kierunku północno-zachodnim wzdłuż południowo-zachodniego brzegu tego rowu do punktu, w którym łączy się on z rzeką bez nazwy, skąd skręca w kierunku zachodnim i biegnie wzdłuż prawego brzegu tej rzeki do punktu zetknięcia się jej z granicą 52 oddziału Nadleśnic-

stwa Państwowego Smółdzino. Od tego punktu granica biegnie w kierunku zachodnim wzdłuż południowej granicy oddziałów 52, 53, 41, 42, 43, 54 Nadleśnictwa Państwowego Smółdzino, aż do punktu przecięcia się jej z drogą prowadzącą z osady Czołpino w kierunku południowym, skąd granica biegnie wzdłuż zachodniej strony tej drogi w kierunku południowym do punktu przecięcia się drogi z Długim Kanalem. Następnie granica skręca i biegnie w kierunku zachodnim wzdłuż północnego brzegu Długiego Kanalu do punktu zetknięcia się kanału z północno-zachodnim narożnikiem 63 oddziału Nadleśnictwa Państwowego Smółdzino, gdzie skręca w kierunku południowym i biegnie wzdłuż zachodniej granicy oddziałów 63, 68, 70 tego nadleśnictwa do punktu zetknięcia się granicy z rzeką Łupawą. W tym punkcie granica przecina rzekę Łupawę i biegnie w kierunku zachodnim lewym brzegiem rzeki Łupawy do punktu przecięcia się rzeki z drogą polną prowadzącą od wsi Gardna Wielka do morza. Od tego punktu granica biegnie w kierunku południowym wzdłuż zachodniej strony tej drogi do punktu przecięcia się jej z rowem wpadającym do jeziora Gardno w odległości około 370 m na północ od wsi Gardna Wielka. Od tego punktu granica biegnie w kierunku zachodnim południowym brzegiem tego rowu do jeziora Gardno, skąd skręca w kierunku południowo-zachodnim i biegnie wzdłuż południowego brzegu jeziora Gardno do punktu położonego w odległości 1200 m od wschodniego skraju wsi Retowo. Od tego punktu granica biegnie w kierunku południowym do przecięcia się z drogą polną biegnącą ze wsi Wysoka do wsi Retowo, skąd granica biegnie w kierunku zachodnim wzdłuż północnej strony tej drogi do punktu położonego w odległości 200 m od wschodniego skraju wsi Retowo. W tym punkcie granica skręca i biegnie w kierunku północnym do brzegu jeziora Gardno, gdzie skręca w kierunku zachodnim i biegnie południowym, a następnie zachodnim brzegiem jeziora do punktu, w którym rzeka Łupawa wypływa z jeziora Gardno. Od tego punktu granica biegnie w kierunku północnym lewym brzegiem rzeki Łupawy do punktu położonego naprzeciw najbardziej na południowy zachód wysuniętego narożnika oddziału 36 Nadleśnictwa Państwowego Smółdzino. W punkcie tym granica przecina rzekę Łupawę prostopadle do jej osi, dochodzi do granicy 36 oddziału Nadleśnictwa Państwowego Smółdzino, skręca w kierunku północno-zachodnim wzdłuż granicy oddziału 36 do punktu, w którym granica oddziału 36 łączy się w kierunku wschodnim. Od tego punktu granica biegnie w kierunku północnym, przecina tereny należące do Koszalińskiego Urzędu Morskiego i dochodzi do punktu położonego na 217,3 km brzegu morskiego. W tym punkcie granica skręca w kierunku wschodnim i biegnie wzdłuż brzegu morskiego do punktu położonego na 184,75 km brzegu morskiego.

§ 2. 1. W skład Parku wchodzi następujące obszary:

- 1) państwowych gospodarstw rybackich:
 - a) jezioro Łebsko o powierzchni około 7.592 ha, należące do Państwowego Gospodarstwa Rybackiego Łeba,
 - b) jezioro Gardno o powierzchni około 2.558 ha, należące do Państwowego Gospodarstwa Rybackiego Słupsk,
- 2) grunty Państwowego Gospodarstwa Rolnego Wilkowo o powierzchni około 127 ha,
- 3) państwowego gospodarstwa leśnego:
 - a) grunty Nadleśnictwa Państwowego Łeba o powierzchni około 762 ha (oddziały 80—104),
 - b) grunty Nadleśnictwa Państwowego Smółdzino o powierzchni około 4.972 ha (oddziały 1—55, część oddziału 56 oraz oddziały 57—60, 71—84),
 - c) grunty rolne ośrodka Gać o powierzchni około 454 ha,
- 4) grunty wchodzące w skład Państwowego Funduszu Zie-

mi, zarządzane przez Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Słupsku, o powierzchni około 526 ha,

- 5) grunty Gdańskiego Urzędu Morskiego, położone między 184,75 km a 197 km brzegu morskiego, o powierzchni około 233 ha,
- 6) grunty Koszalińskiego Urzędu Morskiego, położone między 197 km a 217,3 km brzegu morskiego, o powierzchni około 457 ha,
- 7) grunty stanowiące prywatną własność o powierzchni około 375 ha.

2. Oprócz obszarów wymienionych w ust. 1 w skład Parku wchodzi włączone dla celów administracyjnych grunty zabudowane, należące do państwowego gospodarstwa leśnego, a mianowicie:

- a) parcela katastralna nr 2373/6 (karta mapy katastralnej 1) o powierzchni 0,0957 ha, położona w Łebie przy ul. Wojska Polskiego 9,
- b) działki katastralne nr 191 o powierzchni 0,841 ha i nr 237 o powierzchni 0,094 ha (karta mapy katastralnej 3), położone w osiedlu Żarnowska,
- c) osada służbowa we wsi Smółdziński Las — działki katastralne nr 60 i 61 o powierzchni około 11,5 ha (oddział 128),
- d) osada służbowa w osiedlu Rowy — parcela katastralna nr 47/36 o powierzchni 0,0746 ha (karta mapy katastralnej 1).

§ 3. 1. Ochronie ścisłej podlegają następujące obszary:

- 1) oddziały 6—34, 37—53, 57, 59 i 60 Nadleśnictwa Państwowego Smółdzino, położone na mierzei łebskiej i gardzieńskiej, o powierzchni około 3.530 ha,
- 2) obszary części jeziora Łebsko i dwóch półwyspów o powierzchni około 1.000 ha, objęte granicą mającą przebieg następujący: od punktu położonego na brzegu jeziora Łebsko przy ujściu Łebskiego Kanalu do jeziora granica biegnie w kierunku zachodnim wzdłuż ogrodzenia rezerwatu przyrody do punktu zetknięcia się z drogą polną, skąd skręca w kierunku południowo-zachodnim i biegnie wzdłuż drogi polnej do punktu zetknięcia z granicą lasów państwowych Nadleśnictwa Państwowego Łeba, od tego punktu granica biegnie północną granicą lasów państwowych do nasady półwyspu położonego na północ od wsi Gać, skąd biegnie w kierunku południowo-zachodnim wzdłuż ogrodzenia rezerwatu przyrody do ujścia rzeki Łeby do jeziora Łebsko, dalej granica biegnie wzdłuż linii prostej lustrem wody w kierunku północno-zachodnim na długości około 1000 m, od tego punktu granica biegnie w kierunku północno-wschodnim lustrem wody równoległe do południowego brzegu jeziora w odległości około 300 m od zasięgu pasa oczeretów aż do punktu przecięcia się z linią stanowiącą przedłużenie Łebskiego Kanalu w kierunku północno-zachodnim, gdzie granica skręca w kierunku południowo-wschodnim i biegnie lustrem wody wzdłuż linii będącej przedłużeniem Łebskiego Kanalu aż do punktu położonego na brzegu jeziora Łebsko przy ujściu Łebskiego Kanalu do jeziora; kanał spławny na jeziorze Łebsko, stanowiący przedłużenie dolnego odcinka rzeki Łeby, pozostaje na całej długości poza rezerwatem ścisłym;
- 3) obszar części zachodniej i północnej jeziora Łebsko o powierzchni około 460 ha, obejmujący przybrzeżny pas oczeretów i wody o szerokości około 300 m, licząc od zasięgu pasa oczeretów, ograniczony od południowego wschodu linią prostopadłą poprowadzoną z punktu położonego na brzegu jeziora Łebsko w odległości 3.300 m w kierunku północno-zachodnim od ujścia rzeki Puśtynki; przeciwległą granicą przybrzeżnego pasa wody stanowi linia prostopadła, poprowadzona z punktu położonego na brzegu jeziora Łebsko w odległości 2.600 m na wschód od miejscowości Łębie;

4) obszar wschodniej części jeziora Gardno wraz z półwyspem i przyległym pasem wybrzeża, obejmujący powierzchnię około 450 ha; granica tego obszaru ma przebieg następujący: od punktu położonego przy drodze polnej biegnącej wzdłuż północnego brzegu jeziora Gardno na wysokości wylotu linii oddziałowej między oddziałami 33 i 34 Nadleśnictwa Państwowego Smołdzino granica biegnie na wschód wzdłuż wymienionej drogi polnej do punktu przecięcia się z drogą polną biegnącą wzdłuż wschodniego brzegu jeziora Gardno, od tego punktu granica biegnie na południe wzdłuż drogi polnej prowadzącej do wsi Gardna Wielka do punktu położonego na tej drodze w odległości 600 m na północ od rzeki Łupawy, skąd granica biegnie w kierunku zachodnim aż do przecięcia się z kanałem przecinającym półwysp, gdzie skręca na południe i biegnie wzdłuż kanału do ujścia do jeziora Gardno, dalej granica biegnie lustrem wody w kierunku południowym do punktu położonego w odległości około 300 m od zasięgu oczeretów, gdzie skręca w kierunku zachodnim, a następnie północnym i biegnie lustrem wody równoległe do wschodniego brzegu jeziora Gardno w odległości około 300 m od zasięgu oczeretów aż do punktu, w którym linia oddziałowa między oddziałami 33 i 34 styka się z drogą polną biegnącą wzdłuż północnego brzegu jeziora Gardno.

2. Pozostałe obszary wymienione w § 2 ust. 1, z wyjątkiem terenów zabudowanych lub pozostających pod uprawą rolną, łąkową i pastwiskową, podlegają ochronie częściowej.

3. Ochrona ścisła zmierza do zachowania w stanie nie naruszonym całości przyrody, a w szczególności do utrzymania naturalnego stanu zarówno zespołów leśnych, jak i torfowych, bagiennych, wodnych i wydmych, a także elementów przyrody nie ożywionej.

4. Ochrona częściowa zmierza do przywrócenia przyrodzie stanu naturalnego przez stosowanie odpowiednich zabiegów pielęgnacyjno-hodowlanych i ochronnych oraz przez usuwanie elementów obcych pierwotnemu składowi zespołów roślinnych i siedlisku bądź też do zachowania w określonym stanie niektórych elementów przyrody.

5. Dyrektor Parku na podstawie opinii Rady Parku i za zgodą właściwego do spraw ochrony przyrody organu prezydium wojewódzkiej rady narodowej oznaczy w terenie granice obszarów poddanych ochronie ścisłej.

§ 4. 1. Zagospodarowanie wód na obszarze określonym w § 1 powinno być oparte na zasadach zapewniających ochronę występujących tam naturalnych zbiorowisk roślinnych i zwierzęcych.

2. Na obszarze rezerwatu ścisłego, określonym w § 3 ust. 1 pkt 2, mogą być wykonywane w określonych miejscach czynności o charakterze hodowlanym, a w szczególności konieczne do wychowu miodzieży, oraz czynności związane z połowem węgorza, zlokalizowane w trzech punktach, a mianowicie przy ujściu rzeki Leby do jeziora oraz w rejonie północnych cypli obu półwyspów. Zakres i terminy tych czynności powinny być uzgodnione między dyrektorem Państwowego Gospodarstwa Rybackiego Leba i dyrektorem Parku.

3. Na obszarze rezerwatu ścisłego, określonym w § 3 ust. 1 pkt 3, obowiązuje zakaz połowów w pasie oczeretów w ciągu całego roku; dopuszczalne są tylko czynności o charakterze hodowlanym, przy czym miejsce, rozmiary i czas wykonywania tych czynności powinny być uzgodnione między dyrektorem Państwowego Gospodarstwa Rybackiego Leba i dyrektorem Parku; w 300-metrowym pasie wody poza oczeretami w okresie od 1 lutego do 31 sierpnia obowiązuje całkowity zakaz połowów.

4. Obszar rezerwatu ścisłego, określony w § 3 ust. 1 pkt 4, podlega ochronie ścisłej w takim samym stopniu jak obszar określony w § 3 ust. 1 pkt 3, z tym że obok czynności

o charakterze hodowlanym dopuszczalne są czynności związane z połowem ryb w rejonie ujścia rzeki Łupawy do jeziora Gardno oraz ujścia Długiego Kanaju do tegoż jeziora. Okręg połowu i zakres związanych z nim czynności powinien być uzgodniony między dyrektorem Państwowego Gospodarstwa Rybackiego Gardno i dyrektorem Parku.

5. Eksploatacja przemysłowa trzciny w rezerwach ścisłych jest niedopuszczalna; w rezerwach częściowych może być dopuszczona w miejscach i terminach ściśle uzgodnionych z dyrektorem Parku.

§ 5. 1. Na terenach państwowych określonych w § 2 ust. 1, objętych ochroną ścisłą lub częściową, powinno być prowadzone gospodarstwo rezerwatowe.

2. Zasady sporządzania i tryb zatwierdzania planów gospodarstwa rezerwatowego dla terenów wymienionych w ust. 1 określi Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego w osobnym zarządzeniu.

3. Zagospodarowanie przyrodnicze terenów będących pod zarządem Gdańskiego Urzędu Morskiego i Koszalińskiego Urzędu Morskiego powinno być realizowane na podstawie opinii Rady Parku.

§ 6. Obszar wymieniony w § 1 podlega ochronie krajobrazu, która zmierza do zabezpieczenia i zachowania wartości estetycznych i swoistych cech krajobrazu.

§ 7. 1. W razie naruszenia równowagi biologicznej przez klęskę żywiołową lub w razie niebezpieczeństwa pojawienia się szkodnika zagrażającego zespołom przyrodniczym na terenach pozostających pod ochroną ścisłą, powinny być zastosowane niezbędne zabiegi ochronne. Rodzaj i rozmiar tych zabiegów określa Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego na podstawie opinii Państwowej Rady Ochrony Przyrody, a w stosunku do wód objętych ochroną ścisłą — ponadto w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa.

2. Na obszarach pozostających pod ochroną ścisłą mogą być wykonywane czynności uznane przez Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego na podstawie opinii Państwowej Rady Ochrony Przyrody za niezbędne w związku z udostępnieniem do zwiedzania niektórych części tych obszarów.

§ 8. 1. Na obszarach pozostających pod ochroną częściową, stanowiących własność Państwa, nie mogą być wykonywane następujące czynności:

- 1) usuwanie drzew, z wyjątkiem wypadków, kiedy podyktowane jest to potrzebami gospodarstwa rezerwatowego i ochrony brzegów,
- 2) zbiór owoców roślin runa poza miejscami wyznaczonymi przez dyrektora Parku, po zasięgnięciu opinii Rady Parku i za zgodą właściwego do spraw ochrony przyrody organu prezydium powiatowej rady narodowej,
- 3) zbiór owoców oraz nasion drzew i krzewów, z wyjątkiem wypadków, kiedy potrzebne to jest dla celów gospodarstwa rezerwatowego i umocnienia brzegów,
- 4) zbiór roślin oraz ziół leczniczych,
- 5) zbieranie ściółki leśnej oraz mchu,
- 6) pozyskiwanie żywicy,
- 7) wybieranie jaj ptasich,
- 8) kopanie torfu.

2. W wypadkach uzasadnionych wyjątkowymi okolicznościami dyrektor Parku może na podstawie opinii Rady Parku za zgodą właściwego do spraw ochrony przyrody organu prezydium wojewódzkiej rady narodowej zezwolić na dokonywanie czynności wymienionych w ust. 1 pkt 4 i 5.

§ 9. 1. Na obszarze Parku określonym w § 2 ust. 1 zakazane jest:

- 1) zanieczyszczanie terenu,
- 2) polowanie, chwytanie, płoszenie, zabijanie dziko żyjących zwierząt,
- 3) niszczenie i uszkodzanie drzew oraz niszczenie innych roślin,
- 4) zanieczyszczanie wód,
- 5) dokonywanie zmiany stosunków wodnych i budowa

obiektów gospodarki wodnej bez uzgodnienia z dyrektorem Parku i bez uzyskania wymaganego prawem wodnym pozwolenia wodnoprawnego, wydanego przez organ administracji wodnej prezydium właściwej rady narodowej w porozumieniu z właściwym do spraw ochrony przyrody organem prezydium wojewódzkiej rady narodowej,

- 6) niszczenie gleby, uszkodzenie oraz wydobywanie skał i minerałów,
- 7) zakłócanie ciszy oraz wzniesienie ognia,
- 8) wydobywanie torfu bez zgody dyrektora Parku,
- 9) zmiana uprawy łąkowej na inny rodzaj uprawy bez zgody dyrektora Parku,
- 10) przeprowadzanie na terenach nie stanowiących własności Państwa bez uzgodnienia z dyrektorem Parku prac melioracyjnych,
- 11) pasanie zwierząt gospodarskich na terenach stanowiących własność Państwa,
- 12) wnoszenie bez uzgodnienia z dyrektorem Parku wszelkich budowli wchodzących zarówno w zakres budownictwa indywidualnego, jak i budownictwa dla celów społecznych; w razie negatywnego stanowiska dyrektora Parku co do wnoszenia budynku mającego być własnością indywidualną zainteresowanemu przysługuje odwołanie do Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego; w razie niezgodności stanowisk dyrektora Parku i organów służby architektoniczno-budowlanej prezydium właściwej rady narodowej co do wnoszenia budynków dla celów społecznych — rozstrzyga Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego w porozumieniu z Ministrem Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych,
- 13) budowa nowych urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych oraz urządzeń leczniczych, których istnienie mogłoby być sprzeczne z celami Parku,
- 14) wnoszenie i prowadzenie zakładów przemysłowych,
- 15) obozowanie poza miejscami wyznaczonymi przez dyrektora Parku,
- 16) prowadzenie bez zgody dyrektora Parku zakładów handlowych lub handlu okrężnego,
- 17) używanie pojazdów mechanicznych i konnych poza drogami wyznaczonymi przez dyrektora Parku za zgodą właściwego do spraw ochrony przyrody organu prezydium powiatowej rady narodowej; dyrektor Parku uwzględni potrzeby dojazdu do jezior, związane z gospodarką rybacką,
- 18) umieszczanie bez zezwolenia dyrektora Parku tablic, napisów, ogłoszeń reklamowych i innych znaków,
- 19) wszelkie działania mogące zniszczyć i zmienić w istotny sposób naturalny krajobraz lub poszczególne jego elementy, jak jeziora, formy ukształtowania ziemi itp.

2. Ograniczenia wymienione w ust. 1 pkt 1, 3, 5, 6, 7 i 11 stosuje się z uwzględnieniem przepisu § 3 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 września 1966 r. w sprawie utworzenia Słowińskiego Parku Narodowego (Dz. U. Nr 42, poz. 254).

3. Przepis ust. 1 pkt 12 nie zwalnia od obowiązku uzgodnienia lokalizacji inwestycji oraz uzyskania zatwierdzenia projektów budowli.

4. Decyzje wymienione w ust. 1 pkt 8, 9, 15, 16 i 17 dyrektor Parku wydaje po zasięgnięciu opinii Rady Parku. Decyzje w sprawach wymienionych w ust. 1 pkt 5, 10 i 12 dyrektor Parku wydaje zgodnie z opinią Rady Parku.

5. Przepis ust. 1 pkt 16 nie zwalnia od obowiązku uzyskania zezwolenia na wykonywanie czynności handlowych zgodnie z obowiązującymi przepisami.

§ 10. Ograniczeń wymienionych w § 9 ust. 1 pkt 5, 6, 12, 13, 17—19 nie stosuje się do przedsięwzięć i czynności podejmowanych przez urzędy morskie w zakresie ochrony brzegów, bezpieczeństwa żeglugi i ratownictwa brzegowego.

§ 11. Plany zagospodarowania przestrzennego bądź założenia do planów zagospodarowania przestrzennego terenów określonych w § 2 powinny być uzgodnione z Radą Parku,

§ 12. 1. Ruch turystyczny na obszarze Parku określonym w § 2 ust. 1 może odbywać się tylko na drogach i ścieżkach oraz wodach wyznaczonych do tego ruchu według zasad ustalonych przez dyrektora Parku po rozpatrzeniu wniosków organizacji turystycznych, na podstawie opinii Rady Parku i za zgodą właściwego do spraw ochrony przyrody organu prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

2. Wszelkie czynności związane z obsługą ruchu turystycznego mogą wykonywać tylko osoby upoważnione przez dyrektora Parku lub stowarzyszenia, które działalność swoją w zakresie turystyki na tym obszarze uzgodniły z dyrektorem Parku.

3. Dyrektor Parku na podstawie opinii Rady Parku, za zgodą właściwego do spraw ochrony przyrody organu prezydium wojewódzkiej rady narodowej, wyda szczegółowe przepisy dla zwiedzających. Przepisy te mogą wprowadzić czasowo wyłączenie niektórych terenów z wykorzystania dla celów turystycznych ze względu na odnowienie, pielęgnację lub ochronę lasu.

§ 13. 1. Dyrektor Parku może udzielać zezwoleń na dokonywanie na obszarze Parku określonym w § 2 ust. 1:

- 1) drobnego zbioru i wnoszenia z terenu Parku owoców oraz nasion drzew i krzewów, zbioru roślin, ziół leczniczych i innych okazów przyrodniczych wyłącznie w celach naukowych,
- 2) łowienia i zabijania pojedynczych okazów zwierząt i wnoszenia takich okazów z terenu Parku w celach naukowych lub w razie konieczności zmniejszania stanu liczebnego określonego gatunku zwierząt ze względu na realizację innych celów ochrony przyrody,
- 3) robót hydrologicznych, wydobywania drobnych ilości skał i minerałów oraz dokonywania innych czynności niezbędnych w związku z prowadzeniem prac naukowo-badawczych,
- 4) badań geologicznych.

2. Udzielanie zezwoleń, o których mowa w ust. 1, dotyczyć może jedynie badań naukowych, objętych planem Polskiej Akademii Nauk, w stosunku do badań geologicznych — planem Centralnego Urzędu Geologii, a w stosunku do badań hydrologicznych — planem Centralnego Urzędu Gospodarki Wodnej.

3. Udzielanie zezwoleń na dokonywanie czynności wymienionych w ust. 1 w celach doświadczalnych i ochrony przyrody może odbywać się na podstawie opinii Rady Parku.

4. W razie konieczności pozyskania większej liczby okazów lub materiałów w celach, o których mowa w ust. 1, zezwolenia wydaje Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego.

§ 14. 1. Do zakresu działania dyrektora Parku należy w szczególności:

- 1) kierowanie całokształtem działalności administracji Parku,
- 2) zarządzanie majątkiem państwowym wchodzącym w skład Parku,
- 3) ustalanie planów pracy i projektów preliminarzy budżetowych,
- 4) przedstawianie organom nadrzędnym sprawozdań z działalności administracji Parku.

2. Dyrektor Parku ponosi odpowiedzialność za całokształt działalności administracji Parku oraz za majątek państwowy wchodzący w skład Parku.

§ 15. Administracja Parku obowiązana jest rozwijać społeczną akcję ochrony przyrody za pośrednictwem młodzieży turystów itp.

§ 16. Dyrektor Parku upoważniony jest do wydawania na podstawie opinii Rady Parku i za zgodą właściwego do spraw ochrony przyrody organu prezydium wojewódzkiej rady narodowej szczegółowych zarządzeń w sprawach ochrony przyrody na terenie Parku określonym w § 2 ust. 1.

§ 17. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1967 r.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: R. Gesing